

1882-07-23

SENDER

Viggo Pedersen

RECIPIENT

Joakim Skovgaard

FACTS

Document type:
Letter

General comment:
Afventer transskription.

Sender's location:
Frankrig, Finistere, Pont Aven

Mentioned people:
Peder Severin Krøyer
Marie Luplau
Emilie Mundt
Elisabeth Pedersen
Jørgen Roed
Niels Skovgaard
Christian Zachø

Mentioned locations:
Paris
Italien
Luxembourg
Charlottenlund
Bretagne
Pont Aven
København
Schweiz
Rom
Milano
Venedig
Firenze
Siena
Italien
Alperne
Hamburg
Hannover
Cassel
Frankfurt
Carlsruhe
Basel
Lüzern
Lago Maggiore
Brasco
Locarno
Genf
Furka
Zürich

Archive:
Mappe 26 nr. 7a-e

TRANSCRIPTION

Afventer transskription.

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 26 Nr. 7A

Dension Gloanee.

Pont-Aven.

Finistère.

France.

Lørdag d. 23 Juli 1882.

Der er ikke gået ret mange Dage, hvor j
skte har villet skrive til dig Kære Jakob, -
sø længere kom j ikke, - i Dag er M Mandag nemlig.
j begynde i går Aften, men Klokken var mange og
j Træthed vinder for Løve - men for vi har j
ikke kunnet overkomme M, og med forfærd
vi ser j på Overskriften, at M altså vi er
over Midten af Sommeren. - Men Kære Kære, du
kan tro M er ikke hel Spøg alene at rejse på
Slipendium, når man da har nogen Samvirk-
hed i Livet; - for først skal man vi gøre M mest
münlige ud af Rejsten, - anvende Tiden på bedste
mest frugtbringende Måde, M er jo ligesom
en Pligt bød mod Slipendit og sig selv; de-
rest har man: Regleringen Rejse, - Alts
regte man jo ikke Slipendium, - og altså skal
man ved Løve af Tindit arbejde for Rejse,
og M er underligvis Ting der lidt vanskelig
lader sig forene. Følgen er for mit Vedkom-
mend den, at j har mere at bestille med
j egentlig bød har, og når det kommer
Spøgetiden (italiensk) og den stadig Correspon-
dence, der sluger megen Tid, så ved du nok
hvordan M går. j har haft dig i Tankerne

hele tiden, og M er ikke af Mangel på Lyd
men ene af Mangel på tid og Kræfter, - for
man er jo kun et Menneske, - at j har opstod
så længe at skrive; - men vi tager j over
trost; italiensken er dog dine Tas Aften
til det er bleven færdig, - j stoler på at det
er forfarerlig dygtig; - jo for det står vel
ved om Aftale at møde med mig i tage
til Rom i mit behaglige Selskab! -

Det skal have hjertelig Tak for begge dine Breve,
de glæder mig hver på sin Maade, skøndt M først
var egentlig temmelig trist skrevet. M som
glæder mig idt, var nemlig lig vel, uden
Kim, der så vist siges fra gennem Læ-
sne og j tænkte men j lodt det på
vor vist Dag. i Paris og den lange Kjæm-
pe; all stod så levend frem. Men vi
kommer j til med Sorg at hilst, at j ikke
var hos Tek H. denne Gang, og skøndt M
er sandt at j ligesom ikke overkom det
så til står j tillige trykkes mig noget
ved det, hvilket j vi fortjener, I meget -
men som dog ikke var helt inatistisk. - Der
du havde besøgt hendes på en gennem rejse
gennem Paris, - Men en så naturlig Ting -
men j havde en vis Skyld - temmelig egen-
kørlig måske - for at komme med en Hilsen
fra dig, der har vi en gang vist, at j
har sin Fortælling; j vilde jøl mig
sætte gennem over for hendes, og j har en

Fornemmeligt af, at hun vilde føle sig lig
dan over for mig; - men dog havde jeg gjort det,
hvis jeg ikke havde været i anstændigt eller
retten over anstændigt, at jeg så vidt to dage
ikke gjorde andet end ligge på min seng, gi-
ve og spise for 4 Fr. Bœuf og 2 L. 3 L. 3 L.
Pl. i Brauer Müller for at samle Bæfter
eller forestående Rys, hvilken jeg havde
truffet bestemt af tale om med de to Damer
Tek. E. Mündt og Tek. M. Lüpke de vilde til
Bretagne som jeg og som havde op sat deres
Rys i en Kage for at følge mig. Komme
jeg til Paris men Tek. H. de de - eller rettere
huden var jeg kommen, da gik jeg bestemt
der, - jeg vil egentlig gerne se hende, jeg
kom til at holde af hende efter det flygtige
Bekendtskab, jeg gjorde med hende; men der
var en himmel der var jeg, jeg har spjælet flere
om hende, men ingen vidste om hende blev i
Byen eller ej. - Sig mig nu, om du er over
for mig, - for jeg har alligevel betragtet
mig selv som en Færdig med dig, - jeg
havde dig lovet dig at se hende. - I Fortid
kunne vil jeg nu dig, at tænke Elizabeth
eller jeg vilde nogensinde hende finde det
veligt eller skæpet, at der ikke selv har
Lyst til at tale ~~at~~ til hende eller have
hende selv havde du har Lyst at betale mig;
Men så lige frem, og skændt hende ved

et Kæled eller en Uførselig Løst af mig er blev
 en Dind - eller anend - om hvad der er gaaet
 dig imod, kender det aldrig eller faldt hend
 eller mig ind at de Hæmmelig heder de
 er betrudd der ene af os af andre. - Ellers vil
 jeg tilføje, at Elisabeth holder meget af dig, og
 hun er en trofast Ven at have. - Da du i det
 sidste Brev - 22 Juni - (alt i modtaget af mig
 for om trent en Måned siden!!) intet siger om dit
 Helbred, hører jeg, at du har haft og har det godt.
 Det var en lang og drøj Tid for dig at komme
 over i Foråret, Gud giv din Hals med den god
 og ikke gentage den Forstillig. Forresten vil
 jeg sige dig, at min Hals også i udsættelse er
 snar og det har i udsættelse været meget
 lange ad gangen, idet at du derfor har
 fejlet noget i udsættelse - og dermed
 vil jeg give dig og min Kære på, at et
 Brev til Frankrig fra Posen, Posten 20
 for gik på 12, - da jeg eller min total 50.
 for det her, - som jeg for resten gerne gør, at
 er den sandtlig rigtig vordt. - Så drue
 del af mit Brev er givet til dig, men
 du kender jo selv at ti. Ex. N. del har
 Lyk til at hun dog end om Livet her
 der er et ejendommeligt, og derfor
 kommer Fortællelsen i næste Nummer
 for i Aften er jeg træt og har Kovidpine.
 Mine Brev hjer, ind til Elisabeth, er ind
 for på samme Måde, - en almindelig Løst

De har den 22 Juni faldt af mig, og den min
 for i det sidste Brev, da den min
 for i det sidste Brev, da den min

Luxembourg, som Nicer dybtst at se igen, fik
jeg dog endnu et ganske godt keltigt; jeg tror
at har sel Salomon udgrænset indvæds
et var i anden Historie, de end først Gang
- nej hvor jeg dog var forberedt at se, ganske
fyldt skiffel "Pegudlam", jeg fandt det
alt. Men den Gang mødt Nicer mig
mere kendt og færdigt, og jeg kendt har jeg
orientere mig. De var nok en god Salomon
sagde man, og jeg var for det Kunst med
Tobakken at det kunne betyde det; men
den skatte i et fald mig men end dog for
og, som dog kendt, og i et jeg den Gang for
sted det alt bide. Det var dybt at gøre
uhelt gant bekende Landt Kunstmen
kan mig, at kendt, og for Indtægten for første
Gang betyde et bide. Det var det. At vi er en
væn mig en Nicer bide kan jeg mig
Pekende og meget, - jeg har kendt Tidellen
Med det; jeg har kendt at langt. Der
alen om Billeder for Salomon at blive
den skatte med Billederne Cataloge
gør skatte med Billederne og en for-
stilling af mine Indtægt, der dog var
skatte at bide altid, - men det var
et stort Værk, og det har taget Mødt for
mig. Kan det men det, at den noget om det
at de vist med for mig, der har det. Der
Det var en skatte for en dansk at en Nicer
Portret af Mødt, de stod for mig, og
den i anden og for mig, der har det, kan det.
Det er det. Mødt for det. - Det er en stor
Tegne i mine Bide, at de for danske indtægt
den var, - det kendt. At det var mig, i mig

byde mig om det, når man forklare Folk,
hvor man er for, trækker det på Skildren,
og Nordmand, Nordmand og Færre, de alle
med et vel kendt og kendt i Paris, ved
keap, og jeg var der, og jeg var i tale
om dansk Kunst, grænsede det var. At
ingen kendt den, og man kan ikke vide
at man skal tro på det, når det, når det
fortæller, at vi har en Kunst, som når
vi kommer til det, det er en skatte, som når
det er i anden. Skatte, som når
Men den, det er en lille, men kendt
i et Mødt, det er det. Det er det, man skal
gøre, og jeg var, at det er det, man skal
og for mig, og jeg var, at det er det, man skal
det. Og det er det, det er det, det er det
dansk Billeder, som når, mellem fransk
for Billeder, det er det, det er det
Mang, og mig, og jeg var, det er det
- det er det. Det er det, det er det, det er det
me for, at vi kan gøre noget, det er det
de mellem fransk god. Billeder, for
at vi kan mæle den og kommet det
skatte, og for at det kan for tale af mig
at det er det, det er det, det er det
hvor de har, det er det, det er det
og indommet det. - Det er det, det er det
det er det, at jeg har, det er det, det er det
lig, for skatte - nej, det er det, det er det
den det er det for Billeder, det er det
for Salomon, det er det, det er det, det er det
nødt rigt, og det er det, det er det

[illegible]

Men i borte af Alleeen, - et stort Længsel
 mistet Skrummel, - men vi a de bygd
 et grødt Klis overfor, de en Formidagen
 her i Sol og om Eftermiddagen ind
 lygnend Reflex, som en Refleks over hvide
 kan den, - g' f' g' og a de vandt modly,
 og de ikke uende at har bedt a p' mynd
 bange for et Billedet alig, blive færd,
 skindt p' her anvendt megen Tid, - mang,
 Ruge p' i et, - Børst: her al: Sol skin
 plad Lys, stolt Lys, Møllen grinde i druen
 af bop, Tople innellen hvide man skinde
 de klunde Hvor p' Bækkene, Bygget Tag,
 i Fuginden Børstene p' de Lys Bred Lys
 Ruge i Tjørn og vake i skjulte Tøj; man
 en bop af Gm. Billedet p' Kig kant.
 Her i de komend nogen Sol, men p' har
 bop megen bop. Lynd i alig, ind bel
 ander bop, her ind bygnen af M er midde
 bop, et bop af p' Lys forrest af p' Lys
 et skubt bop, bop, i banger den Lys de
 er opjelt i bop og kraft, an bop alle
 Børstene, og i kan man p' de anden
 Tid g' g' i Lynd, et i ikke M om bop
 en fang skubt bop Men vi bygde p' et
 bop en efter M. p' har modten bop
 den Klippe over skyp af Røkke, med
 indt stot Sol glimt ved en Ruge,
 - med Lys, - M om bop sømmend;
 i grødt gummetyl Lys, g' de i de
 bop bop bop, bop bop bop bop bop bop bop

[illegible][illegible]

